

Les coordenades del proper disc de Pau Alabajos

Parlem amb el cantautor de Torrent per saber més detalls de l'àlbum que sortirà a final de gener

L'amor i la ferocitat (Bureo Músiques, 2016) serà el títol del cinquè disc de **Pau Alabajos**. El regidor i músic de Torrent publicarà el nou àlbum el 27 de gener, concretament un mes abans de la presentació oficial en directe que tindrà lloc a Barcelona en el marc del Festival BarnaSants. Atret per un disc de **Josh Rouse**, va descobrir que l'havia produït el nord-americà **Brad Jones**, que també havia treballat amb **Els Pets**. Així que el disc s'ha gestat entre els Estats Units i el País Valencià. El cantautor ha avançat la primera cançó en un videoclip, "La transició modèlica i la mare que m'ha parit", i parlem amb ell per saber-ne tots els detalls.

ENDERROCK: Ara que has entrat en la política, publicaràs el teu disc més crític amb el sistema i la cançó que ja has avançat. Una cosa no treu l'altra?

Pau Alabajos: Ho deia Fuster. "Tota política que no fem nosaltres serà feta contra nosaltres." Aquest disc és ple de cançons d'amor, però també hi ha espai per a les cançons de lluita. La situació d'emergència social que vivim a hores d'ara ho exigeix, no puc quedar-me al marge ni creuar-me de braços. Damunt l'escenari he fet política, però sempre he parlat des d'un punt de vista teòric. El vers estel·lès "patir amb qui pateix" implica embrutar-se les mans, prendre partit i passar a la pràctica. El municipalisme és la manera més directa de fer política: el que fas reverteix sobre les vides de les persones que t'envolten.

EDR: En aquesta cançó hi podem sentir una forta presència de les cordes. Has seguit el fil de *#pauaupalau* (RGB Suports, 2014)?

P.A: En "La transició modèlica i la mare que m'ha parit" hi ha un arranjament de corda que connecta amb els anteriors treballs que hem enregistrat, on violoncels i violins tenen un protagonisme cabdal, però el fet d'haver gravat aquest disc als Estats Units amb músics americans ha deixat empremta en les noves cançons. Hi ha més guitarres elèctriques, les cançons guanyen contundència, i el fet d'haver-lo gravat íntegrament en directe fa que els temes esdevinguin més vibrants, més enèrgics, més vius.

EDR: Com és que vas anar fins als Estats Units per a enregistrar les cançons?

P.A: Sempre m'ha encantat un disc del cantautor nord-americà **Josh Rouse** que es diu *Nashville* (Rykodisc, 2005), i estirant del fil em vaig assabentar que el productor artístic d'eixe projecte és **Brad Jones**, que té un estudi de gravació a Tennessee i que ha participat en treballs espectaculars com els de **Quique González** o **Els Pets**. Em vaig posar en contacte amb ell, li vaig explicar el projecte, vam acordar un calendari i, amb les cançons sota el braç, vaig agafar un avió cap als Estats Units. Després de celebrar deu anys de carrera musical amb *#pauaupalau*, tenia ganes d'experimentar amb noves sonoritats i viure l'experiència de treballar amb els cànons professionals d'una de les indústries musicals més dinàmiques i potents del món, denominació d'origen 'Nashville'.

Portada del disc. Autoria: Alba López